

OBITEL ZA STOLOM, V NEDELU

Vnukecima-ajngelecima

Ako bi se mozbit znovič rodil
i po belom svietu bogec hodil,
gdi bi našel mira svoji duši -
da me beteg za praf ne zruši?

Obitel za stolom, v nedelu,
vriedna pri delu kak i jelu,
odnavek je moje ozdravljenje,
a hudoga betegga pozablenje.

Žena, deca i srečni vnukeci,
kak malički zlati ajngeleci,
v življenju su meni takšna lepota
z koje zviru i ljudska dobrotu.

A nikaj na svietu vre lepšega nie
nek vnukec gda babici v krilu zaspi:
nit Rafael nie narisal lepšu sliku,
na Božju spodobu i svoju diku!

*mozbit, moguće - beteg, bolest - za praf, uistinu - pozablenje, zaborav -
zlati ajngeleci, zlatni anđelčići - na Božju spodobu, "na Božju sliku i priliku"*